

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 3 finder ikke anvendelse på skat, der tilbageholdes i indtægten om bord i henhold til lov om sømandsskat.“

5. I § 3, stk. 2, ændres „med alle deraf følgende virkninger for ansættelsen og retten til påklage af denne“ til „, således at reglerne i § 2, stk. 2-4, finder anvendelse“.

6. § 4 affattes således:

„§ 4. Indgivelse af behørig selvangivelse af indkomst og formue samt af driftsregnskab kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, hvis størrelse fastsættes af amtsligningsinspektøren for den amtsskattedreks, i hvilken den skattepligtige sættes i skat. For skattepligtige, der skatteansættes i Københavns eller Frederiksberg kommune, fastsættes tvangsbødernes størrelse af vedkommende skattedirektorat. Bøderne tilfalder statskassen.“

7. Som ny § 4 A indføres:

„§ 4 A. Amtsskatterådet kan meddele hel eller delvis fritagelse for skatteforhøjelse i henhold til §§ 1 og 2, jfr. § 3, såfremt det forhold, der har givet anledning til forhøjelsen, ikke findes at kunne tilregnes den skattepligtige. Efter indstilling fra vedkommende kommunale myndighed kan fritagelse også meddeles, såfremt rådet af andre grunde finder det rimeligt.

Stk. 2. I Københavns og Frederiksberg kommune kan tilsvarende dispensation meddeles af vedkommende skattedirektorat.

Stk. 3. Ligningsrådet kan ændre de i henhold til stk. 1 og 2 truffne afgørelser.“

8. I § 5 indføres efter ordene „ansættelsen er foretaget“ ordet „skønsmæssigt“.

9. I § 6, stk. 1, tilføjes efter „regnskabsår“ „tillige med andre dokumenter, der kan have betydning for skatteansættelsen. Beror regnskabsmaterialet m. v. hos tredjemand, skal denne, selv om han har tilbageholdelsesret herover, udlevere materialet til de skattelignende myndigheder, som i så fald skal drage omsorg for, at materialet efter afbenyttelsen tilbagesendes til den pågældende tredjemand“.

10. I § 6, stk. 2, indføres efter „bilag“ „tillige med andre dokumenter, der kan have betydning for skatteansættelsen“, og ordene „behandlingen af hans selvangivelse“ erstattes med „hans skatteansættelse“.

11. I § 6, stk. 3, erstattes ordene „behandlingen af hans selvangivelse“ med „hans skatteansættelse“.

12. I § 8 A erstattes ordet „sagfører“ med „advokat“.

13. I § 8 B, stk. 1, erstattes ordene „nr. 150 af 28. maj 1958“ med „om beskatningen af renteforsikringer m. v.“.

14. § 8 C, stk. 2; affattes således:

„Stk. 2. Banker, sparekasser, bankierer, vekselere, advokater og andre, der modtager midler til forvaltning eller erhvervs-mæssigt udlåner penge, er pligtige på forlangende at give de skattelignende myndigheder alle oplysninger om navngivne kunders indskud eller lån. Oplysning kan således forlanges om størrelsen af lån og af indestående eller forvaltede midler og disses afkastning, om bevægelser på indskuds- eller lånekonti, herunder oplysninger om trukne og indsatte checks, om diskonterede vekslere samt om sikkerhedsstillelse for lån og kreditter. For så vidt angår ikke navngivne kan der efter finansministerens bestemmelse kræves oplysning om indestående eller forvaltede midler og disses afkastning med angivelse af ejerens, eventuelt tillige den dispositionsberettigedes, navn og bopæl.“

15. I § 9 indsættes som nyt stk. 2:

„Stk. 2. De i stk. 1 nævnte beføjelser kan for så vidt angår de i § 7, stk. 1, omhandlede oplysninger af finansministeren tillægges andre myndigheder.“

16. § 13, stk. 1, affattes således:

„Den, der i svingagtig hensigt afgiver urigtige, ufuldstændige eller på anden måde vildledende oplysninger til brug ved afgørelsen af, om skattepligt påhviler ham selv eller en af ham repræsenteret person, eller til brug ved skatteansættelsen eller skatteberegningen med hensyn til hans